

نگاه

روایت یک عضو مذاکره‌کننده از توافق ژنو

● ایسنا: «حمید بعدی‌نژاد» از اعضای تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران در صفحه اینستاگرام خود به مرور اتفاقات و خاطرات آخرین روز مذاکرات ایران و ۵+۱ که به توافق ژنو در روز سوم آذر ۱۳۹۲ منجر شد، پرداخت: آن روز یکی از روزهای طولانی مذاکرات ما بود. غروب، جلسه وزیران ایران و ۵+۱ برگزار شد که توافقی به‌دست نیامد و بعد از آن وزیران، بعضی تکتک و بعضی مثل وزیران چین و روسیه، دوتایی به دیدن دکتر ظریف آمدند و توصیه کردند که در این مرحله آخر، ایشان به فرمول‌های پیشنهادی طرف ۵+۱ رضایت بدهند. ساعت ۲:۴۰ صبح بود و آمریکایی‌ها نیز از مواضع خود کوتاه نمی‌آمدند. «شناسایی روشن غنی‌سازی برای ایران» از مهم‌ترین اختلافات بود.

گفت‌وگوها در راهروها ادامه داشت و آقای عراقچی و روانچی کماکان با برخی از معاونان سیاسی و از جمله خانم «شرمن» در تماس بودند. از خانم «اشتون» دیگر کاری ساخته نبود و او منتظر آخرین تماس‌های سیاسی بود. ردوبدل‌کردن آخرین نتایج مذاکرات و مشورت‌ها با دکتر ظریف ادامه داشت که تلفن موبایل یکی از دوستان زنگ زد. «ولیاام برنز» قائم‌مقام «جان کری» بود. او که مشخص بود در همان اتاق کری است، خواهش کرد پیشنهاد جدیدی از سوی آقای کری به دکتر ظریف منتقل شود. آن پیشنهاد آغاز یک سری بحث‌های جدید از پشت تلفن بود که حول‌وحوش عبارت‌بندی‌ای مختلفی برای حل مشکل همان بند خیلی مهم بود. نفس‌ها در سینه حبس بود و دکتر ظریف با قاطعیت جمله‌بندی‌های جدیدی را روی متن توافقی می‌نوشت و آنها را بالا و پایین می‌کرد. یکباره «برنز» پای تلفن گفت که اگر این جمله آخری بتواند به نحو دیگری نوشته شود، ما هم مبنای آن را می‌توانیم بپذیریم. ایس صحبت «برنز» هيجان جدیدی بین همه ایجاد کرد و چشم‌انداز امید به تفاهم حالا برای همه نمایان شد. در این فضا عبارتی که محور مشخص مذاکرات بود و چندین‌بار تغییر کرده بود، با کم‌زیادکردن مختصری کامل شد و متن موردتوافق قرار گرفت.

هیجان در اتاق به اوج رسید. برق شادمانی در چشم‌ها پرتو افکند و لبخند رضایت بر صورت همگان نمایان شد.

با توافق دو طرف عمده یعنی ایران و آمریکا درخصوص موضوع، چند دقیقه نگذشت که خبر حصول توافق تمام هتل در ژنو را به حرکت و هیجان درآورد و هنوز لحظاتی نگذشته بود که شبکه‌های عمده خبری جهان برنامه‌های خود را قطع و این خبر روی تمامی آنتن‌های خبری مخابره شد. از همکاران تشریفات خبر آوردند که جلسه مشترک وزرا و خانم اشتون ساعت ۳:۴۵ بامداد یعنی حدود نیم ساعت دیگر در سازمان ملل برگزار خواهد شد. همه برای آماده‌شدن، سریع از اتاق دکتر ظریف خارج شدیم. حدود نیم ساعت بعد همه از هتل به سمت سازمان ملل حرکت کردیم. وقتی همگی وارد جلسه شدیم، تمامی وزرای خارجه شش کشور به اضافه خانم «اشتون» همگی نشستند. بودند. چند لحظه‌ای نگذشته بود که با تکمیل‌شدن حضور همه وزرا، مسئول رسانه‌ای جلسه اعلام کرد؛ چون اعلام ناکهانی توافق باعث شده است که امکان آمادگی از پیش همه خبرنگاران با تجهیزات لازم خود در جلسه فراهم نشود، حدود نیم‌ساعتی طول می‌کشد و ضمن عذرخواهی همه را دعوت به صبر و حوصله کرد. با آمدن خبرنگاران، عکس و فیلم‌برداری آغاز شد و بعد هم مصاحبه مطبوعاتی و دست‌دادن وزرا با یکدیگر انجام شد. لحظات عجیبی بود که باور آن سه ماه پیش امکان نداشت، ولی این تفاهم ژنو داد که با تلاش و درک متقابل می‌توان روند امور را اصلاح کرد. همه این روز را واقعه‌ای مهم دانستند. حدود ساعت شش صبح بود که به هتل برگشتیم. در راه برگشت دکتر ظریف به من گفتند کار ترجمه فارسی متن تفاهم ژنو را با دقت کامل در اسرع وقت ادامه دهید و برای استفاده رسانه‌های مختلف در تهران آن را هرچه زودتر تکمیل کنید.

البته کارکردن در آن ساعات سخت بود ولی اهمیت کار آن‌قدر زیاد بود که هرطورشده می‌باید ترجمه با دقت و سرعت انجام می‌شد. برای سرعت در کار از دو نفر از همکاران در نمایندگی ژنو که با بهترین متخصصان حقوقی و بین‌المللی بودند، کمک خواستیم که لطف کردند و ضمن تهیه کامپیوتر و امکانات لازم با طیب‌خاطر به هتل آمدند. کار را شروع کردیم و با دقت و وسواس جمله به جمله پیش می‌رفتیم و هر جمله را بعد از چند بار نوشتن و ویرایش تکمیل می‌کردیم. این کار بدون‌وقفه تا ساعت ۱۱ صبح ادامه یافت. پرینتی از متن گرفتم و به اتاق دکتر ظریف رفتم. متن را که به ایشان دادم، تسکر کردند و گفتند برو یک استراحتی بکن؛ چون پرواز حدود یک بعدازظهر است، من متن را نگاه می‌کنم و بقیه کار را خودم با دوستان پیگیری می‌کنم.»

کری کلیدی

چرا پای شکسته نمی‌تواند مانعی برای توافق با ایران باشد

آرون دیوید میلر . مترجم: هرمز گیلیانه

نقل است شارل دوگل زمانی گفته قبرستان‌های فرانسه مملو از افراد جایگزین‌ناپذیر هستند. دوگل احتمالاً خودش را هم جزء این افراد محسوب می‌کرد و احتمالاً نظرش درست بود، اما بعید است اغلب کسانی‌که در واشنگتن کار می‌کنند، چنین جایگاهی داشته باشند. وقتی به سونامی سؤالات خبرنگاران درباره چگونگی تأثیر سانحه دوجرچه‌سواری بداقبلانه جان کری، وزیر خارجه آمریکا، بر روند گفتگوها با ایران پاسخ می‌دام، به این گفته دوگل فکر می‌کردم. «کری» عاملی تعیین‌کننده در این گفت‌وگوها بوده‌است؛ او بیش از هر کسی و حتی شاید بیشتر از رئیس‌جمهوری، به قدرت دیپلماسی و منطق توافق باور دارد. مهم‌تر اینکه، رابطه کاری بسیار نزدیکی با مذاکره‌کننده ارشد ایران، وزیر خارجه این کشور، برقرار کرده‌است. کری، درست قبل از سانحه‌ای که برایش پیش آمد، چندین ساعت گفت‌وگوی فشرده با ظریف در ژنو، پشت سر گذاشته بود؛ جلسه‌ای طولانی که پیش‌درآمدی است بر فرازوفرودی محتمل؛ تداوم جلسات مذاکره تا پاسی از شب، تهدید به خروج از گفت‌وگوها و اولتیماتوم‌هایی که در هفته‌های آتی شاهد خواهیم بود. بنابراین، با درنظرگرفتن معادلات دشوار پیش‌رو، استخوان ران شکسته کری و احتمال دوران نقاهتی طولانی برای او، چگونه ممکن است تأثیری کلیدی بر گفت‌وگوها، به‌ویژه حالا که به خط پایان و ضرب‌الاجل ۳۰ ژوئن نزدیک می‌شویم، نداشته باشد؟ آیا کری جایگزین‌ناپذیر است؟

من آخرین کسی خواهم بود که می‌خواهد نفوذ شخصیت‌ها را بر مذاکراتی حساس کم‌اهمیت انگاشته یا کوچک بشمارد. من در آستانه کنفرانس صلح ۱۹۹۱ مادرید، برای سردمدار و استاد مذاکره کندگان، جیمز بیکر، وزیر خارجه وقت، کار می‌کردم و از نزدیک شاهد بودم او چگونه از شخصیت و کاریزمای خود برای اغواکردن، فضا‌روارکردن و درآغوش‌گرفتن کسانی‌که برای مشخص‌کردن فهرست شرکت‌کنندگان کنفرانس مادرید باید با آنها چانه‌زنی می‌شد، استفاده می‌کرد. دیدم چگونه اعتماد حافظ اسد، رئیس‌جمهوری وقت سوریه، و اسحاق شامیر، نخست‌وزیر اسبق اسرائیل، را نیز به‌دست آورد. وقتی قبل از کنفرانس مادرید نشستی با فلسطینی‌ها را به حالت قهر ترک کرد و ۱۵

معاون سازمان انرژی اتمی تفسیر کرد

پروتکل الحاقی؛ بازدید از سایت‌های هسته‌ای و سایت‌های غیرهسته‌ای

این‌روزها بحث پروتکل الحاقی، در اغلب محافل سیاسی داغ است. اگرچه در توافق موقت ژنو، ایران پذیرفته‌که این پروتکل را اجرا کند، اما برخی این‌روزها بحث را از ابتدا آغاز کرده‌اند و بحث پذیرش یا عدم پذیرش آن را مطرح می‌کنند. استارت این بحث از موضوع مصاحبه با دانشمندان هسته‌ای و بازرسی از برخی سایت‌های هسته‌ای و نظامی زده شد که راه‌حل پیشنهادی ۵+۱ برای رفع بی‌ام‌دی (مطالعات ادعایی نظامی) است که از گذشته باقی مانده و برخی ریشه در حال دارند. روز گذشته معاون سازمان انرژی اتمی در این مورد توضیحات مفصلی داده است. به گزارش ایرنا، بهروز کمالوندی در برنامه «من طهران» شبکه العالم با اشاره به برخی تفسیرهای مطرح‌شده از پروتکل الحاقی با هدف ایجاد اختلال در مذاکرات گفت: این‌طور نیست که پروتکل مجوز عام بدهد و آنها بتوانند در هر زمانی به هر جایی مراجعه کنند. به‌گفته او یک بحث چارچوب همکاری ما با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، درباره موضوعات مربوط به گذشته است: «فکر می‌کنم حدود ۱۱ یا ۱۲ سال است که مطرح می‌شود یک مقداری غیر از آن چارچوب پادمانی بوده، توافقی‌هایی که ایران و آژانس در گذشته داشتند و بر مبنای آن، موضوعات گذشته را در سنوات گذشته بررسی کردند... ما در گذشته اجازه دسترسی‌های زیادی دادیم، به سایت‌های نظامی هم دسترسی داشتند، نمونه‌گیری و نمونه‌برداری کردند و در حقیقت آژانس فرصت کافی داشته که بتواند جمع‌بندی کند». وی اضافه کرد: در پروتکل، علاوه بر سایت‌های هسته‌ای که در آنها مواد هسته‌ای وجود دارد، می‌تواند در سایت‌های غیرهسته‌ای هم بعضی مراجعات باشد.

بازرسی‌های روتین، دوره‌ای و حتی سرزده

معاون سازمان انرژی اتمی تأکید کرد: در ارتباط با پروتکل، اگرچه در پادمان هم هست، به همین دلیل می‌آیند و اطلاعات را از نزدیک بررسی می‌کنند و این بازرسی‌ها تعریف نمی‌شود، به‌صورت بازرسی‌های روتین و بازرسی‌های دوره‌ای و حتی بازرسی‌های سرزده هم می‌تواند باشد. ولی خطب این بازرسی‌ها هم تعریف‌شده است که با کشور عضو به یک توافق می‌رسد که این دوره‌های زمانی به چه نحوی باشد، ولی در پروتکل این مقداری بیشتر است.

در پروتکل الحاقی دسترسی عام است

وی افزود: در واقع سایت‌هایی که غیرهسته‌ای تلقی می‌شوند یا ممکن است چنین برداشت شود

دیپلماسی

بیمارستان ادامه داد، شاهی در این مدعاست. علاوه بر اینکه دکترها گفته‌اند کری می‌تواند تخت بیمارستان را رها کند و راه برود. به‌علاوه، زمان برای مردی که عمیقاً به دیپلماسی به‌عنوان دوی همه دردها، همچنین به قدرت اقناع‌سازی خودش، ایمان دارد، به‌سرعت رو به پایان است. او احتمالاً پرده سومی را تجربه نخواهد کرد؛ قطعا در عرصه جهانی نقشی بااهمیت، مرکزیت و تعیین‌کنندگی ایفای نقش دیپلمات اول آمریکا در مذاکره بر سر آنچه احتمالاً بزرگ‌ترین چالش سیاست بین‌الملل است، وجود نخواهد داشت. کری قطعا لحظه‌شماری می‌کند دوران نقاهتش زودتر سپری شود. اما او با وجود جراحتش، همچنان کاملاً از نزدیک در جریان مذاکرات باقی خواهد ماند. او می‌تواند در آستانه ضرب‌الاجل، اقامتی طولانی در اروپا داشته باشد. چنین چیزی مسبوک به سابقه هم هست. هنری کیسینجر برای نهایی‌کردن توافق‌نامه آتش‌بس میان اسرائیل و سوریه در سال ۱۹۷۴ مدت ۳۳ روز خارج از آمریکا به‌سر برد. مگر دیلمی اتمی بتواند کری را از مذاکرات با ایران جدا کند.

در نهایت اینکه، مگر تا ضرب‌الاجل ۳۰ ژوئن به توافق دست نیابیم، چه می‌شود؟ این برداشت که می‌خواهیم توافقی این‌چنین حساس را هرچه سریع‌تر و با شتاب به سرانجام برسانیم، برای وجهه‌مان خوب نیست. اگر عجله کنیم، مرکب اشتباه خواهیم شد و بدون شک این سیگنال را به طرف دیگر خواهیم داد که بیشتر از آنها خواهان این توافق هستیم. چنین چیزی نه در عرصه تاکتیک‌های مذاکره و نه در حیظه سیاست داخلی خوب نیست. جراحت کری را می‌توان به‌عنوان توجیهی برای کاهش سرعت مذاکرات و خریدن زمان در صورت لزوم مورداستفاده قرار داد. من خیلی موافق این توافق نیستم؛ چون فکر می‌کنم ایرانی‌ها بیشتر از ما از آن نفع خواهند برد. اما خواه ناخواه در حال وقوع است و هیچ حادثه دوجرچه‌سواری‌ای در فرانسه - حتی اگر دیپلمات ارشد آمریکا پشت فرمان باشد- نمی‌تواند این واقعیت دردناک را تغییر دهد.

این انگیزه بالایی برای تداوم تماس ایجاد می‌کند. فراموش نکنید که کری، در دوران سناتوریش، در سال ۲۰۱۲، در مراسمی در کاخ سفید، با دو چشم‌کیود ناشی از ضربه‌خوردن در بازی‌های روی یخ، شرکت کرد. یا اینکه گویی خستگی، چه جسمی و چه روحی، سرش نمی‌شود. همین که مذاکرات را با اس‌کایپ و از روی تخت

کوتاه دیپلماسی

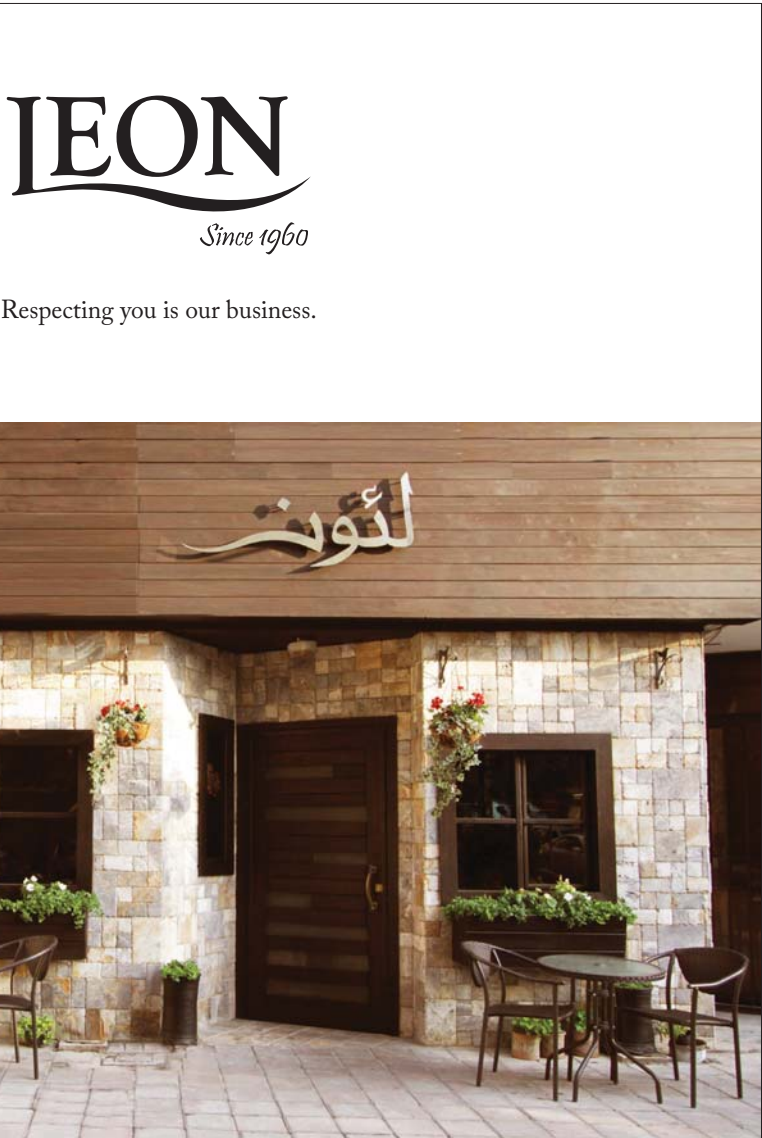
دفاع وزیر خزانه‌داری آمریکا از مذاکرات هسته‌ای با ایران

● ایسنا: جک لو، وزیر خزانه‌داری آمریکا، در کنفرانس سالانه روزنامه اسرائیلی «اورشلیم‌پست» در نیویورک، از مذاکرات هسته‌ای دولت آمریکا با ایران به‌ویژه از منظر اقتصادی دفاع کرد و جزئیات انتظارات از یک توافق نهایی را ارائه داد. او گفت: یک توافق هسته‌ای نهایی باید شامل نظارت و بازرسی از تمام جاهایی باشد که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی دلیلی برای بازدید از آن دارد. «لو» با بیان اینکه اگر ایران توافق را زیر پا بگذارد، تحریم‌ها به طور اتوماتیک بازخواهند گشت، گفت: ما هنوز در حال تعیین سازوکاری هستیم که از طریق آن قطع‌نامه‌های شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران دوباره به‌ کار گرفته شوند. اگرچه اقدامات دقیق برای بازگشت فوری تحریم‌ها هنوز مشخص نیست، او در ادامه تأکید کرد: ما به هیچ‌یک از اعضای دائم شورای امنیت، شامل روسیه و چین اجازه نمی‌دهیم تا مکانیسم بازگشت فوری تحریم‌ها را وتو کنند. او افزود: توافق هسته‌ای نهایی با ایران باید شامل نظارت‌های قدرتمند باشد و به آژانس اجازه دهد از هر مکانی که دلیلی برای ورود به آن دارد، بازرسی کند. او با اشاره به تأثیر تحریم‌ها بر اقتصاد ایران ادامه داد: انتظار می‌رود ایران با برداشتن گام‌های اولیه پس از توافق برای محدودکردن برنامه هسته‌ای‌اش پس از کاهش تحریم‌ها صد میلیارد دلار (از دارایی‌های بلوکه‌شده‌اش) را دریافت کند. او در پاسخ به برخی اعتراضات در این کنفرانس تأکید کرد: دیپلماسی برای دوستانمان به کار گرفته نمی‌شود. بلکه در برابر رقبایمان از آن استفاده می‌شود.

اتحادیه اروپا خواستار شد:

تحقیق درباره فعالیت‌های هسته‌ای گذشته ایران

● ایسنا: اتحادیه اروپا در آستانه برگزاری نشست شورای حکام اعلام کرد: بدون امکان تحقیق درباره فعالیت‌های هسته‌ای گذشته ایران، توافقی حاصل نخواهد شد. به گزارش «آسوشیتدپرس»، اتحادیه اروپا از تهران خواسته تا با تحقیقات سازمان ملل درباره اتهاماتی که درباره فعالیت‌های هسته‌ای گذشته ایران مطرح می‌کند، همکاری کند. این اتحادیه قرار است متن کامل اطلاعاتیه خود در این‌باره را در نشست شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که دیروز آغاز شده، قرانت کند.

تجربه لحظات گرم و صمیمی

در شعبه نیاوران

نیاوران: خیابان دکتر باهنر (نیاوران)

قبل از درواهی درازشایب

تلفن : ۰۲۲۷۷۲۴۰-۰۲۲۷۷۲۴۰

www.leon1960.com